

Rozmányek a segédmunkás

Rozmányek Gézát nem is annyira két munkásokól formálása, inkább a pénz hiánya és annak költészete vonzotta a kőműves munkához. (No meg azon dialektikus viszony fölismerése, hogy minden a költészet hiányából táplálkozik, és minden hiány a költészetből ered.)

Na de csak rakosgatom itt a szavakat az elmélet síkján, ahelyett, hogy a gyakorlatnak adnék tág teret, mi pénzt adó Rozmányek tehát fölcsapott kőművessegédnek. Munkaadója pedig Kelemen gazda lett, aki hétvégeken szívesen alkalmazott balról jött munkaerőt. Kelemen nem dolgozott, csak esztétikai érzékét csiszolta, amikor egyik társaságtól a másikig járt és csodálta munkásai szép, gyors munkáját az ő gépeivel, szerszámaival, napjában 10—12 órát. Annyira szerette a szepet, hogy a látványért nem sajnált 60—70 Ft-ot is fizetni óránként. El kell persze mondanom, hogy Kelemen agglégény volt, így érthető, hogy nem az asszonyt hanem soklikú blokk-téglákat vakoltatott be, ha falaztatott. Kelemen persze nem csak új házak építését vállalta, hanem régiak renoválását, bontását is. Ez nehezebb melő, így hát az új fiúk itt mutatkoztak be az egyszemélyes közönség és egymás előtt. Ezek után talán botorság is ideírnom, hogy Rozmányek is

egy öreg ház felújításánál debütált.

Mint kezdőnek egyszerű feladat jutott, az ócska, hullani indult vakolatot kellett levernő a hatalmas tűzfalról, egyszál kőműveskalapáccsal. Rozmányek úgy gondolta, hogy középtájakon kezd, ahol egy nagyobb területen fölpüposodott a vakolat, ott ugyanis könnyebb leverni, és ezután onnan akart tovább haladni. Kettőt csapott csak a falra és hatalmas robajjal egy lepedőnyi területen lehullott a vakolat. Rozmányek Géza a szemlélődő emberek kimért alaposságával lekászálódott az állványról, elhátrált a faltól, hogy megvizsgálja első segédmunkási tettének eredményét. Megdöbbenéssel elegy csodálkozással látta, hogy a tűzfal közepébe a hiányzó vakolat Magyarország térképét rajzolta. Kiáltani szeretett volna valami olyasmit, hogy heuréka! vagy hogy papám!, de nem tudta, hogyan fogadnák ujjonóásának jeleit közvetlen munkatársai.

Nézzé Miska bácsi, ez olyan mint Magyarország — Buggyant ki Gézából mégis az indulat. Kopasz Miska — a megszólított — már 70 felé járt, de a karja olyan volt, hogy azzal talán még nagyobb is lehetett volna csapni a falra. De ő már csak maltert kevert, meg betont, a bakra és az állványra nem mászott föl.

— Hát, ha maga mongya, Géza, akkor úgy van! mondta az öreg és rágyújtott egy Csongorra. — Tuggya, én csak öt osztályt végöztem, háromszó az esőt, kéccó a másodikat, aztán emóntem dógózni.

És mosolygott az öreg, hogy kijátszott az a három foga amivé? a szalonát szokta rácsálni.

— Mi van Géza, ebédszünet? — kiálltott rájuk Pista mester, aki ezen a néven mutatkozott be hajnalban, majd vigyorogva hozzátette, hogy neki virtuó.

— Nézd csak — mondta Rozmányek — mire emlékeztet ez téged? — És a tűzfal felé bökött. Pista mester odaállt melléjük, sörhasára illesztette két tenyerét, összehúzta szemét és vizsgálódott. Egy darabig ingatta nagy fejét aztán így szólt:

— Akármilyen legyek, ha nem látam valdhol — és a gondolatossor végére egy olyat biggyesztett, amit nem bír el a nyomdászterkölc.

Egy darabig vakargatta még a fejét, aztán visszasétált a meszesgödörhöz. Miska bácsi is kevernő kezdte a maltert. A többiek meg se álltak a munkában, így hát Rozmányek is visszamászott az állványra, verni a falat, míg le nem hullik az összes vakolat.

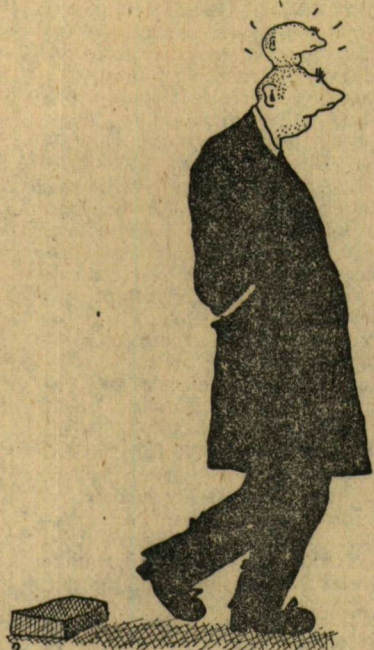
Az utca végében éppen akkor fordult be nagy port kavarva Kelemen piros Zsigulija.

— tus —

Szöveg

nélkül

Mondom, mondja

(telefon-diszkúr)

(Délelőtt fél tízkor keresem telefonon a BME újságíró táborának vezetőjét a József Attila kollégiumban.)

Igen, mondja ő, a vendégek megérkeztek. Mondom, hogy kit kérek a telefonhoz. Nem hívhatja le, mondja, csak tíz után szabad felszólítani a hangosbeszélőn, mondja ő. (Nem vitatkozom, mert vannak tapasztalataim.)

(Tíz után.) Ezt és ezt keresem, mondom. Hát ő nem is tudja, így a korábbi éltes hang, még nem készült el a névsor. Most csinálják, mondja. Az nem érdekes, mondom, ezt és ezt kérem a telefonhoz. Jó, mondja, jó. (Zörgés, matatás, zizegés, satöbbi. Rövid csönd, majd újra az éltes hang.) Biztos maga abban, hogy így hívják, mondja, akit keres? Mer' hogy nekünk nincs névsorunk, mondja ő. Mondom, igen, biztos vagyok benne. (Ebben maradtunk. Egy-két perc is eltelik, majd éktelen hallózás.) Igen, mondom, itt vagyok. Hát ő nem is tudja, mondja, itt ma már annyian kimentek, és különben is, nagyon nagy a csönd (sic!), mondja. Nem érdemes föl-szólítani, ő, mondja, úgy gondolja. Emelem fel a hangom, ne tessék szórákosni velem, mondom. (S szép, dallamos hangom föllibeg a második emeletre, s már itt is van, mondom, itt van a telefonnál, akit keres, mondja.)

(s. k.)

Mindenkinek!

Régi, hön óhajtott vágy beteljesülésének lehetőségét cselekvő részesei!

A KISZ Szegei városi Bizottsága és a Csongrád megyei felső-oktatási intézmények KISZ-bizottságai közös szervezésében rendezik meg október 1-én az „Egyetemi—Főiskolai Nap”-ot.

A rendezvényben résztvevő intézmények: az Allategységügyi Főiskola (Hódmezővásárhely), az Élelmiszeripari Főiskola, a Zene-művészeti Főiskola, az Orvostudományi Intézet, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola, a Szegei Orvostudományi Egyetem és a József Attila Tudományegyetem.

Az Egyetemi—Főiskolai nap programja október 1-én 9 órakor kezdődik a Gólyabajnoksággal, az Ady-téren, ahol az egyes intézmények mérkőzést rendeznek a különböző sportágakban.

Az igazi, nagy, szívet-lelket gyönyörködtető, tömegeket megmozgató, tréfás, játékos, nagy találékonyságot és ötletességet igénylő vetélkedő 13 órakor kezdődik. A játék fedőneve TSÜLÖK (lásd Csülök). Az elnevezés különböző — most részletezésre nem kerülő — fogalmak összevonásából adódik. Ez a monumentális banzáj az újszegei ligetben és a szabadtéri moziban „bonyolódik majd, három nagy csapat között: a Főiskolák csapata, a SZOTE és a JATE csapata.

A csapatnevek sorsolása a szervezőbizottság hivatalos képviselői előtt megtörtént. Így a Főiskolák csapata a „Hőfehérke és a hét törpe”, a SZOTE a „Cspikerózsika”, míg a JATE a „Piroska és a farkas” nevet kapta.

A csapatok számára a következő előzetes feladatokat állítottuk össze:

1. A csapatok kapitányai az elnevezésüknek megfelelő jelmezen vezessék csapataikat. Így a Főiskolák csapatának „vezére” Hőfehérke, a SZOTE-kapitány Cspikerózsika, a JATE-é pedig a farkas jelmezt viselje!

A csapatok létszáma nem szabott, de a csapattagok mindegyike viselje a mesében szereplő valamely alak egy ruhadarabját.

2. Minden csapat készítsen bemutatkozó műsort!

3. Készítsenek tornabemutatót, „Vissza a huszas évekbe!” címmel!

4. Állítsanak ki egy katonai vagy tűzoltó szakaszt a szolgálati szabályzatnak megfelelően!

5. Hozzanak híres emberekhez nagyon hasonlító embereket!

6. Állítsák össze a szegei „leg”-ek könyvét!

A Ligetben, a vetélkedő után gigantikus méretű lézer-disco show lesz hajnali 2 óráig, melyet 23 órakor filmvetítés szakít meg a Kertmoziban.

A reklámozás, a tagok toborzása és mindennemű korteskedés a csapatok feladata és joga. Minden csapat egy büfét is üzemeltethet a helyszínen, ahol a vendégfogás különböző — közérkölcstől nem sértő — módozatai alkalmazhatók!

Kérünk benneteket, minél több hallgatót, oktatót dolgozó mozgassatok meg a rendezvény sikeréért, hogy jó alapot teremtsünk ezáltal a következő évek ilyen jellegű megmozdulásaihoz.

Ennek érdekében a szervezőbizottság vándordíjat alapított, melyet a győztes csapat a következő TSÜLÖK-ig őrizhet.

Az előkészületekhez, a vetélkedéshez sok sikert és sok humort! A szervezőbizottság nevében:

MUZSIK GYULA

Gólyaeskü

En...

— a JATE leendő szegényfoltja,

— unalmas reggeli előadások szorgalmas hallgatója,

— rutintalan, UV-nélküli madárka,

— akinek még gólyatojáshéj van az indexén,

— aki úgy keringek az egyetemen, ahogy a gólya mos a levegőben,

— aki még azt hiszi, hogy addig nyújtózkodhat, ameddig a kategóriája ér,

— akinek volt képe Szegedre jönni, hogy most anyja helyett az egyetemen rövid idő alatt megvénült hallgatótársait szomorítsa pedig nekik éppen elég szomorítójuk volt nélküle is,

— akinek van bátorsága orcáját e vizsályban edzett, a Gödör összes pincérével bizalmas viszonyban lévő, a hiéna intézmények örökös tagjaivá választott fényes tekintetű felső, felsőbb és legfelsőbb éves gólyafalú bölcsőire emelni,

— most az eskütételre kegyesen megjelent, a földhözragadt gyaloggólyákhoz leereszkedni méltóztatott Önfítogató Gólyaktató- és Iktató Főbizottmány, és a gólyaesküre röhgégi szándékkal betolakodó gyülekező társaság előtt szörnyű esküvel esküszöm,

— esküszöm, hogy gólyamivoltomnak megfelelően idősebb hallgatótársaimat, oktatóimat mindig és mindenütt madárnak nézem,

— esküszöm, hogy békaperspektívájú előadásokat gólyamadrártávlatból szemlélem,

— esküszöm, hogy de jó lenne az, ha most nem kellene féllábon állnom,

— esküszöm, hogy gólyához illő életmódot folytatok, és mivel a gólya költöző madár, — ha a klíma nem megfelelő, az egyetemi fészket el-hagyogatom,

— esküszöm, hogy a honvédelmi ismeretekből pontosan annyit sajátított el, amennyire egy gólyának szüksége van.

— esküszöm, hogy tojok a vizsgákra — annyi gólyatojáshéj, amennyit a tanulmányi és vizsgaszabályzat előír.

— esküszöm, hogy a rendkívüli segélyből, ami egvébként a béka-segély nevet viselhetné, nem is próbálok nagy lábón élni.

— esküszöm, hogy nevelde-feltesemet feleslegesen nem hergelem, szembe nem nevetem, mögöttem persze megtehetem.

— esküszöm, hogy csak jó minőségű indigóval jegyeztelek.

— esküszöm, hogy többet gólya nem leszek !!!

Ha pedig eskümet megszegem kerüljek ki a Lenin körúti menzára, süjtsor decemberi mezőgazdasági munka és szobátársaim ágyának megvetése.

A csongrádi homokon

A Csongrád megyei homokon, a bortermeléséről oly hírhedt Pusztamérgesen az idén is megrendezték a nagy hagyományokra visszatekintő nemzetközi borvilágversenyt.

A zsüri összetétele az alábbi volt:

a zsüri elnöke: a híres japán Pia dinasztia utolsó leszármazottja Engemaszesz Nemkenki, akit apja nyolc liter rizspálinka elfogyasztása után nemzett.

a titkár: Paulo Inka Peruból, akit a magyar közvélemény csak Pálinka néven ismer. Neki sikerült inkább hagyott Eldorádót ellenni — negyedik osztályú helyen.

Tagok: Lord Maligán — Angliából — a kockás skót fajborok nagyszerője.

— Etio Piat a híres ikerpár Benvána Fróccs és Kinvána Taccs képviselője, akik mesterien egészítik ki egymást. A következő tag: Hol van Klozeth, nagy tiszteletű flamand szeszka-zángyáros. A francia Máj de Zsugor helyettesét Zsak Tetüt is elhozta, félve saját nevétől. A szervező bizottság tagjai a Polo sör hosszas habozása után megegyeztek, hogy a zsüri egyetlen hölgytagja Jelena Pivo jugoszláv állampolgár legyen. A tengerentúlról a kubai Hose Ugorja Rumba látogatott a homokra. A szeszbarát országokat a szovjet Traktor Matata Klotyonkinn képviselte. Magyarország a bizottságba a dékani alszabadságon levő szegei egyetemi hallgatót, Nagytorkú Benő — alias Nagy Garatot — delegálta.

A versenyre csak olyan kizárólag direkttermő szőlőfajtákból készült borok nevezhettek, amelyek az ember egészségére kimondottan károsak, és maradandó értelmi és szervi elváltozásokat okoznak.

A szeszviadalon a következő helyezések születtek: A nagydíjat a hazai pálya minden előnyét élvező Pusztamérgesi zöld noha kapta, melynek megköstölése után a bizottság egy emberként rohant ki a teremből, de az ajtóban álló szervezők visszatoncolták őket és erőszakkal az ítékezéshez elegendő mennyiséget — 5 l-t — töltötték beléjük. A bor rövid jellemzői a következők: A nedű nehéz testes bor színe haragoszöld, metilalkohol tartalma 15 %, Bukhéia átmenet az ecet és a sósar között.

Aranyérmeket kaptak a következő borok: Felsőszász Soltvadkerti Mérgesfehér — Kapatos József gazdának a Szédülőben termelt fajbora. Jellemzéséről csak annyit, hogy a Szabad Európa rádió a következő hírt röppentette világgá:

„Új, rettenetes vegyifegyver van a Varsói Szerződés tagállamainak kezében, mely minden élet kioltására kis mennyiségben is alkalmas.” Ezt igazolta az elnök, Engemaszesz Nemkenki, és Jelena Pivo halála akik, most tisztán itták.

A borszönyhegyi Csapajev hegyközség Szemelt Rosseb nevű félnedves könnyű asztali bora, egy liter mindössze tizenöt dkg, de már ez a mennyiség is elég volt Máj de Zsugornak, ki — Nomen est omen! — kiáltással hagyta itt a földi mennyországot.

Ezüstéremmel jutalmazták a következő borokat:

A „Menkühelyi Magyar-Szovjet Szeszbarátosság” KTSZ Szittya Rizling bora. A KTSZ egészévi termelését a szovjet zsüritag szerette volna felvásárolni a Nyezi-ma típusú fagyálló folyadék felváltására, de a kísérlet kudarcot vallott, és a vállalati Moszkvics hűtője, valamint Klotyonkinn gyomra kilyukadt.

A verseny egyetlen túlélője a magyar egyetemista. Felkelt az asztal mellől és a „Mama még nem ittunk semmit...” kezdetű oratórium dudolása közben a közeli Lófara IV. osztályú vendéglátóipari egységbe távozott. (A közölt „vicek” a Móra kolégium gólyák „betanítására” rendezett buliján hangzottak el!)

SZEGEDI EGYETEM

A József Attila Tudományegyetem, a Szegei Orvostudományi Egyetem és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola MSZMP és KISZ bizottságainak lapja

Feladás szerkesztő: GROF ROZA Szerkesztő-cs: 5720 Szegei Dugonics tér 12. Telefon 12-118 Megjelenik havonta kétszer Ára: 1.80 forint Előfizetést díj egy évre 28.80 forint Feltérjük az intézmények KISZ- és szakszervezeti bizottságai Kiadja a Csongrád megyei Lakládó Vállalat Szegei Tanárképző-társaság Utca 16 sz. 8740 Feltérjük Kladó Kovács László igazgató Szegei Nyomda Szegei Agincz Zellner utca 1. 28 8720 1982. IX. 23. — 3846 — ISSN: 0230-791X Feltérjük vezető: Dobó József igazgató